

Результати показують, що оцінка деяких власних комунікативних якостей суттєво змінилася у співробітників МНС після соціально-психологічного тренінгу. А саме: знизилися показники за шкалами «Підкореність», «Залежність», підвищилися за шкалами – «Співробітництво», «Альтруїстичність».

Можна сказати, що одним з ефектів, що спостерігається після СПТ є усвідомлення власної гідності, підвищення самооцінки, віри у власні сили, можливості та здібності, наслідком чого є переорієнтація з своєї особистості на особистість партнера по спілкування, піклування про його комфорт у взаємодії, бажання допомогти та сполучно вирішувати проблеми, а не самостверджуватися за рахунок інших людей, не підкорятися будь-кому.

Таким чином, можна констатувати ефективність СПТ для покращення деяких комунікативних якостей інспекторів ДПН.

28.0.8.3	Ольга Гвоздова
28.0.8.2	м. Харків
28.0.8.1	
28.0.8.0	
Особливості нервово-психічної стійкості бійців груп загарбання	
28.0.7.9	
28.0.7.8	
28.0.7.7	
28.0.7.6	
28.0.7.5	
28.0.7.4	
28.0.7.3	
28.0.7.2	
28.0.7.1	
28.0.7.0	

В нашому дослідженні прийняли участь працівники спецпідрозділу «груп загарбання» органів внутрішніх справ

України, які проходять службу в міліції м. Луганська, м. Донецька та м. Харкова.

З осіб чоловічої статі у віці від 26 до 36 років було сформовано групу, яку розділили на три підгрупи по 30 осіб у кожній залежно від стажу служби у спецпідрозділі ОВС. В першу підгрупу увійшли працівники зі стажем 2-3 роки – це початківці; у другу – зі стажем 5-6 років, їх було віднесенено до фахівців; у третю – зі стажем 9-10 років, які були названі – професіонали.

Однозначно, що з роками служби у спецпідрозділі все більше проявляється дія феномену професійної деформації бійців.

На нашу думку, придатність досліджуваних осіб до професійної діяльності, яка наасичена несподіваними ускладненнями ситуації і небезпечними чинниками, можна діагностувати виявляючи їх нервово-психічну стійкість. Це не означає, що даний показник є головним, але для судження про успішну діяльність у таких умовах його визначення має сенс.

З цією метою ми використали методику діагностики нервово-психічної стійкості та ризику дезадаптації у стресі «Прогноз».

Результати дослідження свідчать, що нервово-психічна стійкість у початківців на рівні 12,2 балів, а у фахівців – 13,2 бали. При цьому представники підгрупи професіоналів мають сумарний показник 14,9 балів, тобто він нижче ніж у починаючих бійців.

Ймовірно, за декілька років служби відбувається поступовий спад нервово-психічної стійкості.

Продовження оперативно-службової діяльності у

професіоналів призводить до значного зниження цього показники. Тобто багаторічна дія на психіку працівників груп загарбання ризиконебезпечних умов їх професійної діяльності ослабляє їх психологічну стійкість, підвищуючи тим самим можливість розвитку негативних змін у психіці або перехід організму до передпатологічних станів.

Владимир Горбунов

д. биол. н., професор, г. Київ

Эргономический критерий опасности полетной ситуации

Существенное повышение безопасность полетов возможно за счет эргономического контроля их стандартных летных «степеней опасности» [1, 2]: усложнения условий полета -УУП; сложной ситуации -СС; аварийной –АС и катастрофической ситуации -КС, а также безопасного полета –БП [3] еще при оценивании «отказа - безопасности» нового самолета.

С этой целью использовали методологию экспертизы качества [4] в рамках концепции «эксперт-человек-измеритель» [5], на основании которой были разработаны методика, алгоритм и программное обеспечение, определения эргономического критерия степени летной опасности - Ранга Безопасности Полета (РБП). Значение РБП определялось путем вычисления «функции